

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 16. prosince 2022 v Liberci v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Hany Moravové a soudců přísedících Evy Kaštánkové a Simony Löfflerové

takto:

Obžalovaný

[celé jméno obžalovaného], narozený dne [datum] v [obec], bytem trvale [anonymizována dvě slova] E. [jméno] [anonymizováno], [obec], toho času [ulice a číslo], [PSČ] [obec],

je vinen, že

v přesně nezjištěné noční době od 22.44 hodin dne [datum] do 01.16 hodin dne [datum] v blízkosti železničního svršku tratě mezi zastávkami [obec] [obec] a [obec] u [obec], nedaleko železničního přejezdu č. 2827A, mezi kilometrovíky s označením 169,9 a 169,8, při společné cestě po kolejích prudce strčil do poškozené [celé jméno poškozené], narozené [datum], která spadla na zem, křičel na ni: „Drž hubu ty krávo nebo tě zabiju“, když [celé jméno poškozené] křičela o pomoc, řekl jí: „Jestli budeš křičet, zalepím ti hubu páskou, kterou mám s sebou, ty na mě nevyzraješ“, nerespektoval [celé jméno poškozené], která jej žádala, aby jí nechal být, odstrkovala jej rukama, požadoval po [celé jméno poškozené] felaci, strčil jí penis do úst, po chvíli, aniž by u něho došlo k vyvrcholení, otočil ji na leh na břicho se slovy: „Takhle to mám nejradši“, z [celé jméno poškozené] strhával oblečení, sundal jí kalhoty, roztrhl jí podprsenku, když byla [celé jméno poškozené] na čtyřech, strčil jí penis do vagíny a prováděl na ní pohlavní vaginální styk až do jeho vyvrcholení, přičemž v této fázi již [celé jméno poškozené] pod tlakem výhrůžek zabitím odpor nekladla, pak se zvedl a se slovy: „doufám, že nepůjdeš ty krávo na benga“, odešel,

tedy

jiného násilím a pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku a čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

čímž spáchal

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen, „trestní zákoník“)

a odsuzuje se

Podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání třiceti (30) měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená [celé jméno poškozené], [datum narození], odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na obžalovaného byla státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Liberci (dále převážně jako, „státní zástupkyně“) podána obžaloba pro skutek uvedený ve výroku tohoto rozsudku, skutkový stav byl následně prokázán v hlavním líčení v rozsahu a za okolností shora uvedených ve skutkové větě.

2. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] u hlavního líčení využil svého práva a ke skutku odmítl vypovídat, ke své osobě uvedl, že v minulosti byl již trestaný, již neví za jakou trestnou činnost, trest obecně prospěšných prací, který mu byl tehdy uložen, nevykonal celý, byl mu přeměněn na nepodmíněný trest odnětí svobody. Z návykových látek užívá pouze marihuanu, na které není závislý. K nároku poškozené na náhradu škody uvedl, že žádný takový neexistuje. Doplnil, že projednáváná věc má velký vliv na jeho psychický stav, kdy kvůli tomu i výrazně zhubl. Má doma rodinu, ženu, děti, chodí do práce a skutek, pro který je obžalován by nedokázal udělat. Za splněných podmínek podle § 207 odst. 2 trestního řádu soud přečetl a vycházel z výpovědi obžalovaného z přípravného řízení, kdy uvedl, že poškozenou již po delší dobu zná pod příjmením [příjmení], jménem [jméno], nebo [jméno], a seznámil se s ní na libereckém nádraží, které obžalovaný využívá jako přestupnou stanici pro cestu z domova z [obec] [obec] do místa výkonu své práce ve [obec], a zpět. V minulosti měl s poškozenou na libereckém nádraží několik pohlavních styků, k prvnímu pohlavnímu styku mezi nimi došlo asi po dvou měsících setkávání se na nádraží, většinou za odstavenými vagóny, vidali se tak jednou za dva, tři dny, pohlavní styk byl vždy oboustranně dobrovolný. K rozhodnému dni, kdy podle obžalovaného došlo k dané události, a který on sám datoval [datum], obžalovaný uvedl, že jel z práce dřív a byl tak ve 14:18 v [obec], kde na něj již poškozená čekala (konkrétně v zadní části nádražní haly u budovy s trampolínami). Seděli spolu na lavičce a popíjeli alkohol, konkrétně víno, které obžalovaný koupil. Obžalovaný si přitom, „dal brko trávy“. Poškozená mu tam řekla, že by chtěla být s ním, že by se mohla k odsouzenému nastěhovat a žít s ním, což on odmítl, neboť doma měl ženu a děti, o kterých poškozená již z dřívější doby věděla, a navíc poškozenou považoval od samého začátku jen za, „bokovku“. V dalším průběhu si poškozená došla někde ještě pro dvě igelitky a řekla mu, že půjde s ním, k němu domů, chytli se, ale pak se zase nějak, „dala dohromady“ a měli spolu ještě za odstavenými vagony dobrovolný pohlavní styk. Ve 22:33 hod pak společně odjeli posledním vlakem směrem na [obec], kdy poškozená měla v plánu dojet do [obec] ke svému kamarádovi, u kterého uvažovala, že přespí – to mu jednak říkala a jednak to ví, protože jí kupoval jízdenku v automatu ve vlaku, on chtěl dojet domů – vystupovat tedy v [obec] [obec]. Jelikož se však, „zakecal s [příjmení], zapomněl jsem zmáčknout tlačítko“, vlak zastávku v [obec] [obec], která je zastávkou na znamení, přejel, musel vystoupit na následující zastávce v [obec], kde s ním vystoupila i poškozená a na jeho otázku, proč vystoupila mu řekla, že, „chce jít prostě k němu“. Nevěděl, co jí na to říct, tak s ní zůstal na lavičce poblíž místního nádraží, kde spolu

poté znovu měli oboustranně dobrovolný pohlavní styk, během kterého se poškozená sama částečně vysvlékla, poničený šat ani roztrhanou podprsenku neměla, kondom použil na nádraží v [obec] toho dne, v [obec] už pak ne, dával si pozor. Chvilku seděli ještě na lavičce, pak vstali odešli z nádraží asi 10 metrů po kolejích směrem na [obec], kde si dali pusou na rozloučenou, poškozená mu ale sáhla do kalhot a poté došlo k tomu, že mu to, udělala ještě pusou, on u toho stál, ona si klekla nebo přidřepla. Poté obžalovaný odešel směrem k hlavní silnici (k místní hasičárně, okolo ZŠ), domů, a poškozená šla druhým směrem k nedaleké pile. Po tomto dni poškozenou viděl s odstupem přibližně 14 dní opět na libereckém nádraží, kdy poškozená s ním komunikovala zcela normálně a nezmiňovala se mu, že by oznámila znásilnění, byla úplně v pohodě. Pak jí občas vídal, ale, ona už ke mně nejde a on potom co se dozvěděl, za co je řešen, se s ní už také nechce vidět.

3. V postavení svědkyně byla v hlavním líčení vyslechnuta poškozená [celé jméno poškozené], která podala soudu odlišnou skutkovou verzi než obžalovaný, která se shodovala s verzí, kterou poškozená předestřela již v přípravném řízení a z níž pak pro svá skutková zjištění soud vycházel. Poškozená v procesním postavení svědkyně především zcela vyloučila, že by obžalovaného znala a měla se s ním pravidelně potkávat, když uvedla, že ten den, kdy se to stalo, viděla obžalovaného, který s ní jel vlakem v 22:30 hod, poprvé v životě, nikdy se nikomu nepředstavovala jako [příjmení]. V rámci prvotního autonomního referátu o události v rámci své výpovědi, aniž by byla k tomuto dotázána, přitom uvedla:, Obžalovaného znám z vlaku. Pamatuju si tváře, to se nedá zapomenout. Tenkrát byl silnější, asi dnes zhubnul, já si tváře pamatuju celý život.“ Dle své výpovědi svědkyně onoho dne nesehnala nikde v [obec] ubytování, a proto se vydala vlakem do [obec] za svým kamarádem [jméno], se kterým se zná z klubu pro duševně nemocné a pravidelně u něj v té době přespávala. Po nějaké době od nastoupení do vlaku, když šla na záchod, s ní obžalovaný navázal rozhovor, ona mu řekla, že jede do [obec] přespat ke kamarádovi a on se jí začal ptát, co bude dělat, když už bude kamarád spát. Nabídl jí, že může přespat u něj v nějaké kůlně, v maringotce někde poblíž [obec], tak spolu vystoupili, protože jí napadlo, co kdyby opravdu už její kamarád spal, myslela si, že jí chce obžalovaný pomoci. Neví přesně, co to bylo za zastávku, protože ona v těchto místech nevystupuje, v přípravném řízení, kdy tato část její výpovědi byla postupem podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního řádu čtena, přitom doplnila, že jí obžalovaný říkal, že měl vystoupit v [obec] [obec], ale nestihl to, vlak jen projel. Poté šli po kolejích ve směru, kam pokračoval vlak přibližně půl hodiny až hodinu, přišlo jí to hrozně dlouho. Během cesty obžalovaný poškozené sděloval, že, má doma 19letou pipinu, se kterou není spokojený a rád by měl poškozenou, ta ho však nechtěla. Pak došlo k tomu znásilnění – svědkyně popsala, že volala o pomoc, ale v té době na trati, nikdo nepomůže, obžalovaný jí řekl,, drž hubu, ty krávo, nebo tě zabiju a zalepím ti hubu páskou“, ona měla opravdový strach, bála se, že ji zabije, tak si řekla, že bude chytřejší a bude zticha, trvalo to asi 45 minut, kdy jí obžalovaný potom řekl,, doufám, že ty krávo, nepůjdeš na benga“, načež mu svědkyně odpověděla, že ne, neboť se bála.

4. Na konkrétní dotazy k průběhu styku svědkyně popsala: Strhnul mě na koleje, roztrhal mi kalhoty a chtěl souložit. Já nechtěla, bránila jsem se, křičela jsem o pomoc. Když mě strhnul, byla jsem na čtyřech, dostala jsem se tam násilím, byla jsem slabší. [příjmení] měl v té době 120 kg, on mi to sám řekl. Já mám 158 cm, 65 kg, on je vyšší asi o hlavu a kousek. Když uvedla, že jí strhnul, myslí tím, že jí strhnul dolů, strčil do ní a ona spadla na zem. Bylo to násilím, on byl silnější. Styk trval asi 3/4 hodiny, nešlo mu to. Ona byla na čtyřech, styk probíhal zezadu. Penis jí strkal do pusy, ale nešlo to, takto muselo jít jinou cestou. Nejdřív jí strkal penis do pusy, asi to chtěl nejdřív pusou, ale nešlo to, tak pak to bylo na těch čtyřech. Nešlo mu to proto, že jí říkal, že dlouho neměl sex. Když mu to nešlo pusou, tak jí svalil na ty čtyři (v přípravném řízení, kterážto část výpovědi byla také čtena) uvedla, že ji otočil na leh na břicho se slovy:, Takhle to mám nejradší“) „a že to dlouho neměl“. Dále svědkyně popsala, že obžalovaný,, zkusil to nejdřív zezadu různými způsoby, aby se udělal“, když byla tážána, jestli obžalovaný vykonal nebo se alespoň pokusil i o

anální pohlavní styk, nebyla schopna toto konkretizovat, a protože ani v přípravném řízení se k takovému druhu pohlavního styku nedokázala vyjádřit s jistotou, nebyl do skutkové věty zahrnut. Opakovaně svědkyně v rámci své výpovědi uvedla, že v počátku křičela, aby jí někdo pomohl, ale on jí říkal: „drž hubu, ty krávo, nebo tě zabiju, takže co jsem měla dělat?“ Svědkyně uvedla, že došlo k souloži, poznala i, že obžalovaný vyvrcholil, sperma bylo na kalhotách. Dostala se na zem násilím, pak jí roztrhl podprsenku. Na dotaz soudu, zda se během styku bránila svědkyně uvedla: „[jméno], ale co mi to pomohlo? [příjmení] jsem do něj kopala, řvala, kladla jsem mu odpor, odsouvala jsem ho“ a doplnila, že nějakou dobu se bránila, ale pak už to nešlo, měla strach, takže ke konci přestala, protože to nemělo cenu. V době styku nemenstruovala, ale měla tampón, zapomněla si ho vyndat. Styk byl pro ni bolestivý. K dotazu jakého fyzického násilí se na ní obžalovaný dopustil uvedla, že jí obžalovaný držel rukama, aby neutekla, „zavíral hubu rukama, aby nekřičela“, k části výpovědi z přípravného řízení, kterážto byla postupem podle § 211 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku čtena, a kdy svědkyně uváděla, že jí obžalovaný „škrtil oběma rukama, nijak silně“ uvedla, že to si už nepamatuje a znovu zopakovala výhrůžku o zabití a „zalepení huby páskou“, i ta část, kdy obžalovanému bylo přičítáno škrcení poškozené v rámci styku tak byla, pro nejistotu svědkyně v uvedeném ze skutkové věty vynechána.

5. Dále se svědkyně poměrně neurčitě vyjádřila k částce 50 Kč, kterou měla od obžalovaného obdržet toho dne, kdy nejprve uvedla, že 50 Kč jí dal obžalovaný na vlak, když šla na toaletu ve vlaku a pak si za to ve vlaku v automatu koupila jízdenku, následně pak uvedla, až když bylo po aktu, tak jí dal obžalovaný 50 Kč, peníze od něj dostala až poté události, pak odešel. Po styku obžalovaný odešel a poškozená šla vyhledat do vesnice pomoc, bylo to asi 15 – 20 minut chůze, oslovila taxikáře, ten jí nepomohl, z [obec] z nějaké křižovatky zavolala z vlastního telefonu policii. Ke svému zdravotnímu stavu poškozená uvedla, že po incidentu se bála vycházet mezi lidi, kdy nejnutnější úkony spojené s docházkou na úřad zvládala, vše ostatní jí však zajišťoval její kamarád [jméno], u kterého se nějakou dobu skrývala. Poškozená dochází do klubu pro duševně nemocné POSEC, odtud zná [jméno], chodí k psychiatrice a užívá léky na psychiku. V dětství jí byla diagnostikována porucha osobnosti, bere léky. Pobírá invalidní důchod, jehož přesnou výši nezná, je vyučená prodavačka. Nepřivydělává si sexem. Obžalovaný měl na sobě montérkové kalhoty, kšiltovku, pracovní oblečení šedé nebo modré barvy, říkal, že jede z práce z [obec] a pracuje jako zedník. K dotazu soudu doplnila, že při styku neležela na zádech, oblečení měla původně čisté, vyprané, potom byla halenka zelená od trávy, šaty byly špinavé, proto se připojila s částkou 350 Kč, protože ačkoliv jí oblečení bylo vráceno, musela ho vyhodit. Jak přesně bylo poničené si nepamatuje, kalhoty se podle ní našli na těch kolejích. Obžalovaný se asi svlékal sám při styku, ona ho nesvlékala.

6. Dále soud vyslechl dva svědky, kterým i dle vlastního vyjádření poškozené, ta měla o události říci, a to jednak svědkyni [jméno] [příjmení], vedoucí klubu duševního zdraví POSEC ve [obec] a [celé jméno svědky], kamaráda z uvedeného klubu, u kterého mj. poškozená v době skutku přespávala a ke kterému i dle své výpovědi, toho dne původně měla jet.

7. Svědkyně [jméno] [příjmení], jejíž vyjádření pod hlavičkou Duševního klubu zdraví POSEC k osobě poškozené na č.l. 91 -93 soud i jako listinný důkaz četl, v hlavním líčení uvedla, že poškozená je klientkou [příjmení] duševního zdraví POSEC. Svědkyně z logiky věci nebyla přímou svědkyní události, a tak její výpověď byla vedena k charakteristice osobnosti poškozené, jejích druhotných projevů po události. Svědkyně k tomu uvedla, že se o události dozvěděla přímo od poškozené, která jí o tom začala sama vyprávět, když, byla v takovém rozpoložení, kdy to ze sebe potřebovala dostat, tak jsem ji vyslechla. Přišla rozčilená. Svědkyně zná poškozenou přibližně 7 let a ví o ní, že příležitostně poskytuje sexuální služby movitějším klientům převážně z Frýdlantska, nicméně z jejího rozpoložení při svěřování se a vyprávění o této události, bylo podle svědkyně patrné, že, se něco stalo a že se jí (roz. poškozené) to nelíbilo. Jelikož poškozenou zná již delší dobu, ví, že jí nesmí plnohodnotně věřit, neboť již několikrát se jí stalo, že jí svědkyně zalhala, to vše však vždy hlavně za účelem zisku peněz, když chce něco získat, tak dokáže lež

podat jako pravdu. Získat chce hlavně peníze.“, v ničem jiném než v tom, z čeho by mohla mít finanční prospěch, jí nikdy nelhala. To, že o incidentu patrně hovoří pravdu, svědkyně usoudila z jejího chování, kdy poškozená působila rozčileně. K dotazům na vnitřní prožívání - na základě čeho svědkyni věřila, jak se rozčilení u poškozené projevovalo, svědkyně postupně uvedla, že rozčilení je u ní hodně viditelné, pak zadržává, bylo na ní vidět, že jí to nebylo příjemné. I svědkyně se pak přiklonila k tomu, že to je tak, jak říká poškozená, ačkoliv s ní měla právě i špatnou zkušenost ohledně lhaní. Poškozenou charakterizovala tak, že je důvěřivá, nemá problém se s někým zapovídat, spíše naopak, dokáže se jakoby „dobře vetřít do přízně, vnutit se Vám“. O podrobnostech, jak k tomu došlo se jí nespověděla, při vyprávění přeskakovala, říkala, že k tomu došlo venku ve křoví, že to bylo velmi nepříjemné. Ona tam šla s tím, že měla u pána přespát, z tohoto vzniklo pak „někde v křoví“. Když se jí doptávala, tak poškozená říkala, že nechtěla, svědkyně se jí ptala, zda nešlo v tomto případě o poskytování sexuálních služeb z její strany, když nato poškozená sdělila, že ne, že to nebyl tento případ. Svědkyně se i poškozené ptala „zda to bylo něco za něco“, protože ta to tak měla, že když někde přespí, tak za přespání třeba poskytne i takové služby, ale poškozená jí říkala, že v tomto případě to tak nebylo. Svědkyně sama uvedla, že o té události a o tom, zda má poškozené věřit hodně přemýšlela, ale celkově pak usoudila, že ano, právě proto jak se poté chovala, že bylo zřejmé, že jde o, pro poškozenou, citlivé téma, přišlo jí, že poškozená nelhala, a proto poškozené věří, že to bylo tak, jak říká. Svědkyně i popsala, že od té doby/události se změnilo chování poškozené ve vztahu k mužům, kdy je opatrnější. O tom, zda poškozená i nadále nabízí příležitostně sexuální služby svědkyně nic neví, nicméně je jí známo, že poškozená trpí gynekologickými obtížemi a její psychický i fyzický stav je poměrně špatný.

8. Z výpovědi svědka [celé jméno svědka], kamaráda poškozené, který zná poškozenou přibližně 3 až 4 roky a v rozhodném období se spolu vídali, kamarádili a poškozená u něj (a to právě v inkriminované době) přespávala, soud ověřil, že předmětného dne k němu večerním/nočním vlakem měla skutečně dojet poškozená, se kterou byl domluven toho dne, že u něj přespí. Na poškozenou čekal, ta však k němu nedorazila, nicméně nic z toho nedovozoval, neboť to se občas stávalo, že byli domluveni, ale ona nakonec nepřijela – třeba zůstala s kamarádkami v [obec], nebo u jiných známých. Svědek uvedl, že pokud byli v minulosti domluveni na přespání, tak na ni vždy čekal. O znásilnění mu sama pověděla, když se spolu po incidentu setkali, což bylo přibližně asi po týdnu od události. Poškozená mu k tomu řekla, že „byla znásilněna“, k znásilnění došlo někde u lesa, při vystupování z vlaku někde v [obec], říkala mu, že se nemohla bránit, neměla, jak se bránit, na jeho dotaz, proč neutekla, mu sdělila, že „se přeci nenechá zabít“. Svědek poškozené věřil. Poškozenou charakterizoval tak, že se ráda s každým bavila, i když ho neznala, tak se vybavovala. Po této události a když mu to říkala „byla psychicky špatná, byla u ní trochu patrná změna chování.“ [příjmení] sám s ní nikdy intimní styk neměl, a ani mu nic takového nenabízela.

9. V souladu s § 211 odst. 6 trestního řádu soud v hlavním líčení přečetl úřední záznamy o podaném vysvětlení osob pana [celé jméno svědka] a paní [jméno] [příjmení] [celé jméno svědka] k věci uvedl, že dne [datum] byl strojvedoucím vlaku s odjezdem v 22:33 z [obec] a je přesvědčen, že v zastávce [obec] [obec] určitě s vlakem nezastavoval, to až v následující zastávce v [obec] a poté v [obec]. Toto bylo následně potvrzeno i z úředního záznamu ČD a.s. (čl. 61-64). [příjmení] dle předloženého identikitu (který by měl obsahovat podobiznu obžalovaného), [jméno] [příjmení] nerozpoznal. Stejně tak nebyl schopen vyhodnotit, zda znal, případně již někdy viděl poškozenou na předložené fotografii. Obdobně uváděla i výpravčí na železniční stanici [obec] u [obec], [celé jméno svědka], která si žádných jí neznámých anebo nápadných osob při vystupování z vlaku nevšimla, mohla je ale přehlédnout, pokud by vystupovali dveřmi z druhé strany vlaku. Z podaných vysvětlení a záznamu Českých drah tak měl soud toliko zjištěno a ověřeno, že předmětného dne poslední vlak do [obec] nezastavoval ve stanici [obec] [obec], ale až ve stanici [obec] u [obec].

10. K osobě poškozené a vyšetření jejího duševního stavu byl vypracován znalecký posudek, jehož zpracovatelé – znalci [celé jméno znalce] [celé jméno znalce], byli vyslechnuti i u hlavního líčení. Ti odkázali na písemné vyhotovení posudku a jeho závěry, kdy konstatovali, že poškozená trpí smíšenou poruchou osobnosti, se kterou se léčí od rané adolescence. Její osobnost je velmi simplexní, málo duševně diferenciovaná, nestálá, nezralá, emočně labilní, se sníženou frustrační tolerancí, selhává v sociálních situacích i sociálních rolích, její osobnost je neuroticky strukturovaná, poškozená žije momentálním okamžikem, neplánuje, vzhledem k simplicity je i snadněji ovlivnitelná a manipulovatelná, hůře předvídá rizika a hůře se orientuje ve složitějších sociálních situacích. Její vnitřní motivační, volní a adaptační mechanismy jsou oslabené, a proto opakovaně ve svém životě selhává. Její intelektová výkonnost je nižší – v pásmu hlubšího podprůměru až slaboduchosti. Obecnou věrohodnost poškozené znalci vyhodnotili jako jen lehce, zcela nepodstatně oslabenou, a to právě především z důvodu její celkové simplicity osobnosti. Co se týče konkrétní věrohodnosti, pak sdělení poškozené k projednávané události se jeví jako autenticky prožitá, tedy vypovídající o tom, co a jak sama prožívala a jak si věci pamatuje. Nebyl zjištěn motiv pro falešnou výpověď poškozené a ani pro vypovídání pod vlivem jiné osoby. Nebyly zjištěny ani žádné předchozí vazby k pachateli, žádné motivy pro zkreslení. Vzhledem k posttraumatické stresové reakci na předmětnou událost, jsou její sdělení chaotická, nepřesná, útržkovitá, splývající s nepřesnostmi, v současné době je pak patrná i tendence k vytěsnění traumatického zážitku u poškozené, nejde však o cílené a účelové zkreslování. Výpověď poškozené k předmětné události znalci z hlediska klinického hodnotí jako prožitkově ukotvenou, resp. prožitkově reálnou a autentickou. U poškozené nebyly, po prožité události ze dne [datum], a po uplynutí akutní posttraumatické reakce a rozvoji poruch přizpůsobení, zjištěny projevy a průběh posttraumatické stresové poruchy. Tyto závěry pak znalci ke konkrétním dotazům doplnili a vysvětlili v tom směru, že zjištění, že chaotičnost, nepřesnost, splývavost výpovědi poškozené není způsobena tím, že by si poškozená vymýšlela, vychází z toho, že poškozená i ke své osobě i ke své osobě, pokud šlo o referování jiných situací, anamnézu atd. vypovídala obdobně, tj. její projev byl zabíhavý, ulpívavý na nepodstatných detailech. To vychází z jejího typu osobnosti, simplicity a zde navíc k události, ke které mělo dojít, přistupuje u poškozené emoční stres. Ten se u ní projevoval během vyšetření tak, že poškozená neměla zájem se k situaci vracet, bylo to pro nepříjemné, emoční stav byl patrný na jejích vegetativních projevech. Byly u ní patrné známky emočního napětí, zátěže i z pozorování člověka. K dotazu na konkrétní reakci a zvládnutí předmětné sociální situace – setkání ve vlaku – poškozenou oproti, „sociální reakci osoby v normě“, znalkyně vysvětlila, že poškozená se pohybuje ve společnosti sociálně nepřizpůsobivých lidí, je třeba přihlídnout k typu její osobnosti, kdy je simplexní, snadněji ovlivnitelná, snadněji manipulovatelná, hůře předvídá rizika svých rozhodnutí, což i vysvětluje, proč naváže kontakt s cizím člověkem (ve vlaku), který by asi jiný běžný člověk v noci nenavázal. K uváděné, „sebestylizaci poškozené“ jak je předestřena v posudku znalkyně vysvětlila, že tak, jak je nutno přistupovat a zohlednit osobnost poškozené, tak při vyšetření u ní snaha po získání benefitu z této konkrétní situace nebyla patrná. Poškozená se k události nechtěla vracet, bylo jí to nepříjemné, pokud znalci konstatovali, že ve vztahu k události jsou zřejmé snahy získání nějaké péče okolí, zlepšení podmínek života v její svízelné situaci, tedy snahy po získání podpory k získání pomoci k zajištění aktuální problematiky, k zajištění sociální péče – bydlení, finance, sociální pomoc, pak právě toliko v tomto obecném významu. U konkrétní věrohodnosti, kdy měli posoudit event. motivy, pokud se nacházejí, které by mohly vést k nějaké její postranní motivaci, tak takové motivy u posuzované nenašli. I z hlediska její reaktivity, jak např. hned událost oznámila, nebyla tam nějaká latence apod., chování poškozené poté události i její psychická reakce působí z pohledu znalců autenticky.

11. Konečně měl soud k dispozici i výsledky odborného vyjádření zpracovaného Kriminologickým ústavem Praha, z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika, (čl. 81-86), které byly doplněny i výsledkem zpracovatelů předloženého vyjádření Mgr. Ivy Zagátové (dříve Dadákové) a Mrg. Zbyňka Dolejšího, a doplňující zprávou o shodě Y haplotypů obžalovaného

s Y haplotypem stanoveným ze srovnávací vzorku č. 1 a s majoritní složkou Y haplotypu ze srovnávacího vzorku č. 2 (č. l. 240). Z citovaného odborného vyjádření vyplynulo, že ke zkoumání byly předloženy pyžamové kalhoty poškozené, které měla v době skutku na sobě, a to jako položka č. 1, jako položka č. 2 byl zajištěn biologický materiál – stěr z gynekologického vyšetření poškozené. Na pyžamových kalhotách poškozené byla zajištěna stopa: a) směs lidské krve, lidských slin a lidského spermatu – a to z rozkroku kalhot; další stopa: b) směs lidských slin a lidského spermatu ze zviditelněné skvrny na hýždích nad rozkrokem. Z gynekologického stěru poškozené byla zajištěna stopa: c) směr lidské krve, slin a lidského spermatu. Ze všech zajištěných stop ad a), b), c) byl v rámci zkoumání stanoven smíšený profil DNA. Ze stopy b) – skvrna na hýždích nad rozkrokem – byla zjištěna majoritní složka DNA patřící jedné osobě odlišné od poškozené a byl stanoven haplotyp mužského Y chromozomu. Zajištěná majoritní složka profilu DNA ze stopy b) – tedy ze směsi lidského spermatu a slin obsahovala všechny znaky profilu DNA obžalovaného; pravděpodobnost této shody přesahuje statistickou hranici stanovenou jako minimum pro průkaz individuální identifikace. V gynekologickém stěru poškozené (stopa c)) byla zajištěna majoritní složka odpovídající poškozené, minoritní složka stanoveného profilu DNA nebyla vhodná k žádnému porovnávání. Z uvedeného vzorku byl ale stanoven smíšený haplotyp mužského Y chromozomu, který obsahuje majoritní složku shodnou s Y haplotypem stanoveným ze stříhu z oblasti hýždě nad rozkrokem kalhot (stopa b)). K těmto informacím pak zpracovatelé, včetně písemného doplnění zprávy ze dne [datum] upřesnili, že ze stříhu lidského spermatu, slin a krve (stopa a) – rozkrok kalhot) byl také zajištěn profil, který je shodný s profilem obžalovaného a další znaky, byl to smíšený profil a neumožňoval další individuální identifikaci obžalovaného. Zároveň byl stanovena shoda Y haplotypu zajištěného ve stopě b) – skvrna nad hýžděmi u kalhot a shoda s majoritní složkou Y haplotypu zajištěného ve stopě c) – gynekologickém stěru poškozené), obojí s Y haplotypem stanoveným z dodatečně zaslaného bukálního stěru obžalovaného.

12. Podstatným z provedených listinných důkazů, je pak zejména záznam telefonátu na linku 112 (čl. 105-107), ze kterého bylo zjištěno, že poškozená volala [datum] v čase 01:11 na linku 112, kdy nahlásila, že se nachází někde v [obec], dále za účelem zjištění, kde přesně se nachází, neboť uváděla, že dané místo nezná, popisovala operátorovi linky, kde je, jak se jmenuje. Ze záznamu je zjevné, že poškozená je rozrušená, její projev je nesouvislý, nikoliv klidný, kdy poté operátorovi sděluje: „ne, my jsem totiž jeli vlakem a von mě tam přepad a todleto na kolejích a stáhnul mě do koleje a říkal mi ty krávo drž hubu nebo já ti jí tady zalepím izolepou nebo něco jestli budeš křičet nebo já tě tady zabiju nebo já tě tady úplně zabiju, přelepím ti hubu izolepou nebo drž hubu ty krávo a znásilnil mě tam, no“. Dále poškozená operátorovi mj. sdělila, že pachatel byl, „cikán“, že měl snad 120 kg, že bydlí někde v [obec] v nějaký maringotce, a že ona sama jela za svým kamarádem. Z úředního záznamu policejního orgánu (čl. 43) bylo dále zjištěno, že poté co hlídka policie na místo dorazila zjistila, že oznamovatelka byla ušpiněná od hlíny, byla rozrušená a zmatená. Během výslechu poškozené se vozidly pátralo po místě činu, kdy po opakovaných pokusech poškozená rozpoznala místo na adrese [adresa], kde přibližně po 200 metrech rozpoznala místo činu. Toto místo bylo čerstvě zvalené a udusané (k tomu soud provedl i protokol o ohledání místa činu, včetně prořízené dokumentace). Z fotodokumentace místa činu (čl. 112, 118) a rovněž z protokolu i ohledání místa činu (čl. 108-110) bylo zjištěno, že místo činu se nachází v příkopu u železniční tratě v obci [obec], konkrétně u kilometrovníku 169,8, kde je i z fotografií pořízených bezprostředně po události (čl. 112, obr. 4, obr. 5) patrná, „uválená“ tráva v rozsahu metr x metr. Z fotografií poškozené zajištěných v rámci projednávání skutku (čl. 115) soud zjistil, že tato byla rozhodného dne oblečena do barevných kalhot, oranžové sukně, bílé košilové blůzy a šedé fleecové bundy. Obuta byla do zašpiněné vycházkové obuvi bílé barvy s červenými doplňky. Sukně poškozené byla výrazně pomačkaná. Zašpinění (hnědé a zelené skvrny) oblečení poškozené bylo pak výrazně znatelné na zádové části její bundy, jakož i zádové části blůzy. Z lékařské zprávy z gynekologického vyšetření poškozené ze dne [datum] (čl. 89) bylo zjištěno, že tato byla v čase 03:40 hod toho dne vyšetřena, udávala znásilnění neznámým

pachatelem v čase cca 23:00 hod. předcházejícího dne, do pochvy a konečníku, s ejakulací. Poškozená nebyla poraněná. Na vnitřní straně stehen byla zjištěna nevelká plošná zarůžovění, okolí bylo jinak klidné. Sliznice pochvy byla klidná a bez poranění.

13. K posouzení zdravotního stavu poškozené měl soud k dispozici i zprávu psychiatra MUDr. Jindry Friedrichové ze dne 27. 10. 2014 (čl. 96-97), dle které je poškozená léčena pro dekompenzaci smíšené poruchy chování/osobnosti, kdy první lékařské záznamy k poškozené se datují k roku 2003. Poškozená trpí, dle údajů uvedených ve zprávě, problémy v oblasti mezilidských vztahů, má nižší sociální přizpůsobivost a schopnost zvládat běžné záležitosti. Stres z nezvládnání situace se pak přenáší na její psychický stav a celkové fungování. V rámci medikace užívala antidepresiva a nyní jen nárazově při obtížích má předepsán Atarax. Tyto závěry jsou pak potvrzeny i v posudku její o invaliditě (čl. 98). Poškozená není nijak omezena na svéprávnosti, jak vyplynulo z úředního záznamu policejního orgánu sepsaného dne [datum] (čl. 99) a ve spojení se sdělením Okresního soudu v Jablonci nad Nisou (čl. 103). K doplnění byla předložena i zpráva Mileny Lešákové ze dne 24. 11. 2014 (čl. 94), která jako vedoucí klubu duševního zdraví POSEC uvedla, že poškozenou zná z klubové činnosti a ví, že trpí psychickými obtížemi, které popsala shodně jako MUDr. Friedrichová v podané zprávě. Z provedeného kamerového záznamu Městské Policie Liberec (čl. 53-56), nebyly zjištěny průkazné stopy vedoucí k bližší identifikaci neznámé osoby, která je v čase 21:55:21 zachycena, jak přichází k vlakovému nádraží.

14. Ohledně osoby obžalovaného měl soud dále k dispozici zprávy o pověsti, opis z evidence přestupků a z rejstříku trestů. Z opisu evidence přestupků a z rejstříku trestů bylo zjištěno, že obžalovaný byl před spácháním projednávaného skutku celkem třikrát soudně trestán, konkrétně za majetkovou trestnou činnost a přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku, tedy za trestnou činnost charakterově nesouvisející s nyní projednávanou trestnou činností. Přestupkově byl obžalovaný projednáván rovněž celkem třikrát, a pokaždé s uložením pokuty do 1 000 Kč.

15. Na základě shora uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že v hlavním líčení provedené důkazy jednoznačně prokazují, že se obžalovaný v žalobním návrhu označeného skutku způsobem odraženým ve skutkové větě výroku shora dopustil, a tyto důkazy zároveň vylučují, že by k nim mohlo dojít jinak nebo že by je mohl spáchat někdo jiný. Obžalovaný svou vinu popíral a hájil se způsobem, který by vysvětloval přítomnost zajištěného (jeho) genetického materiálu na inkriminovaných místech – totiž ve skvrně v oblasti hýždí nad rozkrokem u kalhot poškozené (zde prokázán profil DNA obžalovaného s určitostí individuální identifikace) a v rozkroku kalhot poškozené (zde prokázán profil DNA shodný s profilem obžalovaného, pro smíšenost profilu nebylo možno učinit závěr o individuální identifikaci) a konečně i přítomnost majoritní složky mužského Y haplotypu v pohlavním ústrojí poškozené, který byl shodný s mužským Y haplotypem stanoveným ve skvrně v oblasti hýždí nad rozkrokem u kalhot poškozené (tj. v místě, kde byl současně prokázán profil DNA obžalovaného s určitostí individuální identifikace), když tvrdil, že poškozenou znal, sice pod jiným jménem, ale scházel se s ní nepravdělně na nádraží v [obec], kdy mezi nimi docházelo k dobrovolným pohlavním stykům, a k takovému podle obžalovaného mělo dojít i daného dne (kdy uváděl jiné datum) s tím, že s poškozenou měl mít jednak dobrovolný vaginální styk ještě v [obec], poté dobrovolný vaginální styk na lavičkách na nádraží v [obec] a poté ještě dobrovolný orální pohlavní styk, u kolejí v [obec]. Motiv poškozené pro falešné obvinění obžalovaný neuváděl, poukázal ale na to, že poškozená s ním, „chtěla mít něco víc“, že se k němu chtěla nastěhovat. Verze obžalovaného však byla v řízení vyvrácena ostatními provedenými důkazy, a to zejména stěžejní svědeckou výpovědí poškozené, jejíž věrohodnost soud mohl poměřovat s (ve srovnání s jinými případy totožné trestné činnosti) poměrně širokou škálou ostatních provedených důkazů, kterými byla verze svědkyně jednoznačně podporována, přičemž vypovídací hodnota jí podané výpovědi naopak nebyla žádným z provedených důkazů snižována (nebyl proveden jediný důkaz, který by verzi poškozené, resp. svědkyně vyvracel).

16. Pokud tedy soud rekonstruoval skutek v tom rozsahu, že při společné cestě kolejších obžalovaný prudce strčil do poškozené, která spadla na zem, křičel na ni: „Drž hubu ty krávo nebo tě zabiju“, když křičela o pomoc, řekl jí: „Jestli budeš křičet, zalepím ti hubu páskou, kterou mám s sebou, ty na mě nevyzraješ“, přestože její poškozená žádala, aby jí nechal být a odstrkovala její rukama, tak ve vynucování si styku pokračoval, strčil jí penis do úst, po chvíli, aniž by u něho došlo k vyvrcholení, ji násilím otočil na leh na břicho se slovy: „Takhle to mám nejradši“, strhával z ní při tom oblečení, sundal jí kalhoty, roztrhl jí podprsenku, když byla na čtyřech, strčil jí penis do vagíny a prováděl na ní pohlavní vaginální styk až do jeho vyvrcholení, přičemž v další fázi již poškozená pod tlakem výhrůžek zabitím odpor nekladla, a po vynuceném styku se zvedl se slovy: „doufám, že nepůjdeš ty krávo na benga“, a odešel, vycházel ze svědecké výpovědi poškozené, jak je podrobně popsána ad odst. 3 a odst. 4 v odůvodnění shora. Soud musí konstatovat, že výpověď svědkyně učiněná již v rámci přípravného řízení i hlavního líčení, stran identifikace obžalovaného a popisu incidentu je v zásadě a v podstatných rysech (včetně znaků naplňujících dovozovaný trestný čin) konzistentní, přitom co se týče jejího přednesu, formulace, toku a plynulosti popisované události, odbíhavosti svědkyně od konkrétních okamžiků popisované události, určité tenze svědkyně, jednoduchosti jejího projevu, hodnotil soud tyto projevy ve shodě se závěry znalců, kteří posuzovali její duševní stav, a kteří, soudem bezprostředně vnímaný projev svědkyně k předmětné události, odůvodnili a přesvědčivě vysvětlili typem osobnosti poškozené, její simplicitou, nízkou intelektovou výkonností v pásmu hlubšího podprůměru až slaboduchostí, a zejména posttraumatickou stresovou reakcí na předmětnou událost, resp. emočním stresem. Svědkyně před soudem vypovídala s nižší ochotou se k události vracet, soud nemohl konstatovat, že by projevy a jednání obžalovaného u hlavního líčení zveličovala oproti tomu, co uváděla v rámci přípravného řízení, naopak, co se týče praktiky análního sexu, či škrcení obžalovaným, tyto před soudem již jednoznačně nepotvrdila. Pokud znalci ohledně její věrohodnosti konstatovali, že její výpověď k předmětné události hodnotí jako prožitkově ukotvenou, resp. prožitkově reálnou a autentickou, že u poškozené neobjevily žádné projevy, které by mohly svědčit její postranní motivaci, a že i z hlediska její reaktivity, jejího chování po události a její psychické reakce působí její výpověď autenticky, soud s takovými odbornými závěry, souhlasí. Již v rámci autonomního referátu, aniž by k tomu byla jakkoliv vyzvána, či dotazována, poškozená jako svědkyně vzápětí po započetí výsledku uvedla, že si obžalovaného dobře pamatuje, ale že asi zhubnul, protože tehdy byl mnohem silnější (což potvrdil i sám obžalovaný). Vedle výsledků odborného vyjádření a výsledku jeho zpracovatelů, ze kterých jednoznačně vyplývá, že mezi poškozenou a obžalovaným skutečně došlo k pohlavnímu styku s ejakulací obžalovaného mimo tělo poškozené, jsou to výpovědi svědků [celé jméno svědka] a především svědkyně [příjmení], které vedle znaleckého posudku MUDr. Pavla Štycha a PhDr. Jitky Skramuské, podporují výpověď poškozené o nedobrovolnosti, resp. vynuceném pohlavním styku. Ačkoliv písemná zpráva svědkyně [příjmení] stran pravdomluvnosti poškozené vyznívala poměrně ambivalentně, u hlavního líčení ji tato svědkyně podrobně vysvětlila, když uzavřela, že s ohledem na to, jak poškozenou zná, a s ohledem na to, jaká byla její reakce (nervozita, rozčilenost, zadržávání), když jí o události vyprávěla, tak poškozené uvěřila a věří. Tato svědkyně přitom měla detailnější informace ze života poškozené z titulu svého působení v Klubu duševního zdraví POSEC, dle své výpovědi ji svědkyně i konfrontovala dotazy, zda se toho večera/noci nejednalo např. o styk za úplatu/příslib možnosti přespání apod., když svědkyně měla povědomí o tom, že v jiných případech se možná poškozená k takovému jednání i uchyluje, načež jí dle svědkyně bylo ze strany poškozené přesvědčivě odpovězeno, že nikoliv, že o takový případ nešlo. Pokud měla s poškozenou špatnou zkušenost v tom, že by jí lhala, pak se jednalo (a to jednou) o situaci, ze které měla poškozená přímý majetkový prospěch, v jiných věcech poškozená nelhala. Obdobně vypovídal svědek [celé jméno svědka], ten pak potvrdil, že i v minulosti se stalo, že ačkoliv byl s poškozenou domluven, že ta u něj přespí, nakonec se rozhodla jinak a k němu vůbec nedorazila. Soud má tak za to, že ze skutečnosti, že poškozená toho dne měla dojet do [obec] ke svému známému, a namísto toho dobrovolně vystoupila

v [obec] s obžalovaným, nelze ničeho podstatného stran zpochybnění její výpovědi dovozovat, když opět, odkazujíc na vyjádření znalců, poškozená selhává v sociálních situacích i sociálních rolích, žije momentálním okamžikem, neplánuje, vzhledem k simplicite je snadněji ovlivnitelná a manipulovatelná, hůře předvídá rizika. Pokud tedy, ačkoliv měla naplánováno přespat u svědka [celé jméno svědka] (a nebyl na její straně ani důvod rozumně předpokládat, že ten by na ní nečekal/usnul, když prozatím dle jeho vlastního vyjádření, pokaždé čekal) poté, co se dle své výpovědi zapovídala ve vlaku s obžalovaným a využila jeho nabídky, že u něj může přespat, s ním v [obec] vystoupila, nelze uvedené interpretovat optikou,, obezřetné osoby v pásmu normy“, když jak opět znalci konstatovali, je třeba přihlídnout k typu její osobnosti (a shora uvedenému), což i vysvětluje, proč poškozená naváže ve vlaku kontakt s cizím člověkem, který by asi jiný běžný člověk v noci nenavázal. Věrohodnost výpovědi poškozené coby svědkyně je pak zásadním způsobem podpořena i záznamem jejího volání na tísňovou linku, bezprostředně po události, kdy jednak takový důkaz prokazuje bezprostřednost reakce poškozené na jí vnímanou, jako evidentně traumatickou, událost (jak poukázali znalci chybí latentnost v jednání poškozené), jednak pak svědčí i věrohodnosti jí popisovaného průběhu, když ze zaznamenaného obsahu vyplývá, že již v tomto telefonátu poškozená sděluje a interpretuje pohružku násilím, pronesenou obžalovaným ve znění:„ říkal mi ty krávo drž hubu nebo já ti jí tady zalepím izolepou nebo něco jestli budeš křičet nebo já tě tady zabiju nebo já tě tady úplně zabiju, přelepím ti hubu izolepou nebo drž hubu ty krávo“, kteroužto pak poškozená shodně popsala jak v řízení přípravném, tak v řízení před soudem. I další provedené důkazy, resp. zjištění z nich učiněná jsou vzájemně souladná s verzí podanou poškozenou, když při prvotních úkonech prověřování události, poté co se na místo na základě volání poškozené na tísňovou linku, dostavila hlídka policie, bylo nalezeno i poškozenou označené místo činu, kde bylo patrné zválení travního/keřového porostu, poškozená pak na sobě měla oblečení především na zádové partii silně znečištěné zelenými/hnědými skvrnami, které s vyšší mírou pravděpodobnosti vznikly od travního porostu či zeminy. Obžalovaný přitom uváděl, že dva dobrovolné vaginální styky proběhly na lavičkách/za vagóny na nádraží, a orální styk pak vestoje s přidřepnutím poškozené, taková verze tak neodpovídá zjištěnému silnému znečištění oděvu poškozené.

17. Pokud obhajoba poukazuje na způsob přivýdětku poškozenou tou formou, že tato poskytovala sexuální služby za úplatu/směnu jiného plnění, pokud poukazuje na zajištěný smíšený profil DNA více osob v rozkroku kalhot poškozené, pokud poukazuje na přítomnost smíšeného mužského haplotypu Y chromozomu v poševní stěru poškozené, a nepřímou tím naznačuje, že se poškozená mohla a měla stýkat sexuálně s vícero muži a to patrně i za úplatu, a tím tak snad poukazuje na nižší věrohodnost její výpovědi, tak soud toto musí odmítnout. Vedle samotné přesvědčivosti výpovědi poškozené, pak chybí motivace poškozené pro falešné obvinění, pokud se měla poškozená v minulosti stýkat s obžalovaným a podstupovat s ním dobrovolné pohlavní styky (možná i za úplatu/nákupy apod.), nebyla tvrzena a prokázána žádná okolnost, která by dosavadní styk mezi obžalovaným a poškozenou měla změnit, narušit, pro kterou by měla poškozená obžalovaného falešně obvinít, ani sám obžalovaný nic takového netvrdil. Poškozená jako svědkyně uvedla, že obžalovaného neznala a ani v telefonátu na tísňovou linku neuvedla a ani znalci nesdělila nic, z čeho by bylo možno usuzovat, že osoba pachatele jí byla v doně skutku alespoň známá, povědomá; ačkoliv poškozená při telefonátu operátorovi sdělovala popis pachatele, neuváděla, že by jej při nějakých příležitostech potkávala apod. a žádné takové vazby nezjistili ani znalci. Poškozená coby svědkyně (aniž by k tomu byl ve spise obstarán jediný důkazní prostředek, a aniž by toto uvedl v rámci své výpovědi sám obžalovaný) v rámci své odpovědi na dotaz obhajoby uvedla, že jí obžalovaný (nakonec upřesnila, že až po styku) dal 50 Kč. Z popisu toho, jak jinak poškozená jednání obžalovaného v průběhu té noci popisovala (se silně opovržlivými projevy obžalovaného vůči ní), když jí vyhrožoval zabitím, zalepením,, huby“ páskou/izolepou, když jí v průběhu styku oslovoval krávo, a že po styku jí řekl, že doufá, že nepůjde na benga, opět s oslovením ty krávo, lze dovodit i jiný motiv obžalovaného, proč (třeba i) poškozené 50 Kč dal, než ten, že by platil za dobrovolný pohlavní

styk, a který mohl spočívat např. ve zdůraznění svého pokynu, aby věc nenahlašovala policistům, s cílem silnějšího působení na vůli poškozené, „nejít na benga a věc neoznamovat“. Konečně pokud by byl dovozován zistný motiv v jednání poškozené, která měla i dle svědkyně [příjmení] v minulosti právě kvůli finančnímu prospěchu lhát, pak i tento zde absentuje, poškozená se do trestního řízení připojila toliko s částkou 350 Kč za poškozené oblečení, nepožadovala zaplacení nemajetkové újmy, ani z uvedeného tak nelze na nepravdivou, účelovou výpověď dovozovat.

18. Zhodnocením výše uvedených skutkových zjištění soud dospěl k jednoznačnému závěru, že se skutek stal tak, jak je ve výroku rozsudku popsán a že jej spáchal obžalovaný, a tento skutek soud posoudil jako zvlášť závažný zločin podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, dle kterého kdo jiného násilím nebo pohrůzkou násilí nebo pohrůzkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku, nebo kdo k takovému činu zneužije bezbrannosti, bude potrestán k odnětí svobody na šest měsíců až pět let. Odnětím svobody na dvě léta až deset let bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 mimo jiné souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží. Obžalovaný nejprve do poškozené strčil takovou silou, že ta spadla na zem, na zemi ji pak přes jí projevený verbální odpor (poškozená nejprve volala o pomoc) a na zemi obžalovaného odstrkovala, držel rukama, aby neutekla, dával jí ruku na pus, aby nekřičela, vlastní silou a proti její vůli ji pak po vynuceném strčení svého penisu do jejích úst, otočil na všechny čtyři aby mohl pokračovat vaginálním stykem, kdy bezpochyby při popsáném jednání využil své výrazné fyzické převahy a síly (jak vyplynulo z vlastních vyjádření obou, kdy obžalovaný v době styku měřil přibližně 170 cm a vážil 120 kg; poškozená měřila cca 158 cm a vážila 65 kg) vyvinul na ni fyzický nátlak, s cílem překonat projevený odpor poškozené a překonat její vůli v souloží nepokračovat, použil tedy ve smyslu doktrinálním násilí. Pokud přitom v rámci zdůraznění svého působení na vůli poškozené ve snaze překonat její odpor jí říkal: „Drž hubu ty krávo nebo tě zabiju“, pak i hrozil poškozené bezprostředním násilím, spočívajícím v zabití, kdy taková pohrůzka u poškozené, jak vypověděla i reálně vzbudila obavy o její život (podpůrně lze odkázat i na informaci, kterou poškozená vysvětlovala svědkovi [celé jméno svědka] na jeho dotaz, proč neutekla: „přece se nenechám zabít“) a pro kterou nakonec právě i v odporu proti jednání obžalovaného ustala. Pohlavním stykem je jakýkoli způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiné osoby. Obžalovaný nejprve vsunul penis do úst poškozené a poté v pozici zezadu na čtyřech na ní vykonal vaginální pohlavní styk. Pokud obžalovaný přinutil poškozenou k orálnímu styku, dopustil se jiného pohlavního styku srovnatelného se souloží a pokud na ní vykonal vaginální pohlavní styk, dopustil se soulože. Ke spojení pohlavních orgánů obžalovaného a poškozené došlo (včetně pohlavního ukojení obžalovaného) pod fyzickým nátlakem obžalovaného na poškozenou a za současných slovních pohrůzek zabitím poškozené, čin tak byl dokonán. Obžalovaný přitom bezpochyby věděl, že svým jednáním může porušit zájem o svobodném rozhodování o sexuálním životě a zájem na svobodném rozhodování člověka obecně, a tento následek způsobit chtěl, jednal tedy v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Jinou formu zavinění vylučuje povaha a způsob provedení trestného činu, obžalovaný byl konfrontován s odporem poškozené, tento odpor pak obžalovaný překonal.

19. Při úvaze o druhu a výši trestu soud postupoval podle ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku, tedy přihlédl k povaze a závažnosti trestného činu, osobě pachatele a jeho osobním, rodinným a majetkovým poměrům, dále k jeho dalšímu chování a způsobu života. Stejně tak soud přihlédl k následkům trestného činu a dopadům na osobu poškozené. Polehčující okolnosti soud u obžalovaného žádné neshledal, obžalovaný se ke spáchanému činu nedoznal, jeho postoj k trestnému činu byl po celou dobu trestního řízení odmítavý, nesnažil se nahradit škodu ani jinak odčinit újmu poškozené. Jako polehčující okolnost pak nemohl hodnotit trestněprávní zachovalost obžalovaného, neboť ten byl v minulosti již třikrát soudně trestán, a byť ve dvou z uvedených případů nelze k odsouzení jako k formálně právní skutečnosti přihlížet (záznam pod bodem ad 1) a ad 3), kdy bylo rozhodnuto o osvědčení obžalovaného ve zkušební době podmíněného odsouzení), nebrání tato skutečnost soudu v tom, aby minulé jednání

obžalovaného reflektoval v rámci hodnocení poměrů a možností jeho nápravy, jeho sklonů k páčání trestné činnosti, vztahu ke společenským hodnotám chráněným trestním zákoníkem, možnostem jeho nápravy nebo naopak míru rezistence vůči nápravě – viz nálezn Ústavního soudu ze dne [datum], sp. zn. II. ÚS 715/04, či usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 18. 12. 2013, sp. zn. 8 Tdo 1350/2013). V tomto směru pak soud uzavřel, že pokud za posledních deset let je obžalovaný počtvrté odsouzen a potrestán, svědčí to již určité narušení obžalovaného ve vztahu k jím projevovanému respektu k celospolečensky uznávaným hodnotovým normám i ve vztahu k právnímu řádu České republiky. Pokud soud navíc mohl a musel přihlídnout k odsouzení pod bodem 2) rejstříku trestů, pak musí konstatovat, že jednak obžalovaný již opakovaně projevil svým chováním neúctu k svobodnému lidskému rozhodování, a pokojnému lidskému soužití v obecné rovině a jednak, že již projevil i vyšší míru rezistence vůči nápravě, kdy v roce 2018 nevykonával uložený alternativní trest odnětí svobody a ten mu byl tak změněn na trest nepodmíněný a nyní stojí opět před trestním soudem. Jako okolnosti přitěžující naopak soud hodnotil skutečnost, že obžalovaný spáchal trestný čin s rozmyslem, resp. pro předchozím uvážení (§ 42 písm. a) trestního zákoníku); na tuto okolnost soud dovozuje z průběhu události popisované poškozenou. Obžalovaný v nočním vlaku po navázání komunikace s poškozenou, kterou neznal, v průběhu jejich komunikace zjistil, že ta jede za kamarádem do [obec] přespat, této nabídl, že může přespat u něj, poukázal na variantu, že kamarád bude spát, s tím, že on má v blízkosti maringotku, kterou poškozená může k noclehu využít. Obžalovaný však v blízkosti žádnou maringotku nevlastnil, poškozenou tedy přiměl/svedl, aby s ním z vlaku vystoupila zjevně pod falešnou záminkou, z uvedeného je tak současně zřejmé, že smyšlenou nabídku noclehu poškozené již činil s úmyslem tuto jen z vlaku vylákat za účelem následného sexuálního kontaktu. Podstatnou okolností je v uvedeném pak osobnost poškozené, která je, jak již bylo konstatováno opakovaně shora, osobou s intelektovými schopnostmi v pásmu hlubšího podprůměru až slaboduchosti, snadněji ovlivnitelnou a manipulovatelnou, která hůře předvídá rizika a hůře se orientuje ve složitějších sociálních situacích, přičemž tomu odpovídající projevy v chování poškozené, jsou seznatelné i při běžném styku a kontaktu s poškozenou, jak se měl soud možnost přesvědčit se v rámci hlavního líčení, a jak muselo být zřejmé právě i obžalovanému při komunikaci s ní. Soud tak shledal jako přitěžující okolnost, i spáchání činu na fakticky osobě nemocné, resp. při zneužití její, „bezbrannosti“, kdy poškozená pro svůj duševní stav – smíšenou poruchu osobnosti (invalidita 1. stupně) a s ohledem na její neschopnost správné a adekvátní orientace v sociálních situacích, nebyla schopna vyhodnotit rizika plynoucí z jednání obžalovaného. V případě zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku lze pachateli uložit trest odnětí svobody v rozmezí trestní sazby dle § 185 odst. 2 trestního zákoníku v rozsahu od dvou do deseti let. Ve vztahu k povaze a závažnosti projednávané trestné činnosti je třeba uvést, že jednání obžalovaného je společensky velmi závažné, tomu již nasvědčuje sama okolnost, že daný trestný čin je řazen mezi zvláště závažné zločiny. Za těchto okolností a s přihlédnutím ke shora uvedenému soud dospěl k závěru, že účelu trestu z hlediska ochrany společnosti a převýchovy pachatele již nelze dosáhnout jinak než uložením trestu odnětí svobody s přímým výkonem. Při stanovení jeho výměry soud přihlédl zejména ke skutečnosti, že tento trest je obžalovanému ukládán fakticky poprvé (předchozí výkon trestu odnětí svobody byl vykonán na základě rozhodnutí o přeměně a toliko v délce 54 dnů), a zohlednil i škodlivost a závažnost konkrétního trestného činu, na níž lze usuzovat z okolností jeho spáchání, resp. provedení trestného činu a v tomto směru ji vyhodnotil jako střední až nižší. Byť obžalovaný při činu užil pohrůžky násilí, i vlastního násilí, nejednalo se o hrubé brachiální násilí spojené s poškozením zdraví poškozené, s ohledem na závěry znalců lze konstatovat, že po odeznění posttraumatické stresové reakce se u poškozené neprojevily známky posttraumatické stresové poruchy či jiného závažnějšího následku na jejím zdraví. Za těchto okolností ukládal soud obžalovanému trest ještě výrazně při spodní hranici rozpětí zákonné trestní sazby. Soudem vyměřený trest v trvání 30 měsíců dává obžalovanému dostatečný prostor k tomu, aby si ve

výkonu trestu uvědomil nepřijatelnost svého jednání, a aby se po propuštění z výkonu trestu další trestné činnosti nedopouštěl.

20. K trestnímu řízení se se svým nárokem připojila poškozená [celé jméno poškozené] a to s částkou 350 Kč, kterou specifikovala jako majetkovou škodu, která jí byla způsobena na ušpiněném a poničeném oblečení. Soud přitom z obsahu spisu zjistil, že oblečení poškozené bylo vráceno, k hodnotě oblečení nebyl v řízení proveden žádný důkaz, ze kterého by soud mohl jeho cenu zjistit, a nemohl mít ani za prokázané, po vrácení šatstva poškozené, že veškeré takové oblečení bylo poškozeno způsobem neumožňujícím jeho vyprání/opravu a další užívání poškozenou. Za takovéto situace tak pro výrok o náhradě škody neměl dostatek podkladů, a proto ji podle § 229 odst. 1 trestního řádu odkázal se nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v Liberci, písemně, ve trojím vyhotovení, pokud se strany práva na odvolání již nevzdaly.

V téže lhůtě, nebo ve lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci.

Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Liberec 16. prosince 2022

Mgr. Hana Moravová
asistentka soudce